Sjællandske Nyheder, 28. september 2025

Anmeldelse: Planet Blu fik stående ovation i Spilledåsen

Af Tommy Ebbesen, foto: Martin V. Andersen.

Der er en tendens i nutidens musikalske virke til at forenkle de virkemidler, der skaber grobund for underlægningsmusikken til tidens melodier. Tit er en trommemaskine og et keyboard med pibelyde brugt for at skabe ”sound” - helt uden musikalsk fylde - og dette er jo noget tamt.

Heldigvis er der mønsterbrydere, som faldet ned fra en anden planet, der ikke kan nøjes, men stiller store krav til deres musikalske virke og udforsker komplekse muligheder for sammensætning indenfor musikkens muligheder - også på tværs af de forskellige stilarter.

Et sådant sammensat orkester er Planet Blu, der torsdag aften den 25. september gæstede Spilledåsen i Store Heddinge og underholdt 110 begejstrede tilhørere. Bandet består af garvede musikere, som har spillet i forskellige konstellationer og indenfor forskellige stilarter. Ole Frimer på guitar og sang, Ida Gormsen på bas og sang, Dan Hemmer på orgel og piano, Klaus Menzer på trommer samt Jane Clark på violin. Bandet så dagens lys under en hyldestkoncert til ære for Jeff Beck i 2023.

Et spændende orkester med rødder i forskellige stilarter såsom blues, jazz og irsk og skotsk musiktradition, og som musikerne selv sagde fra scenekanten: ”Dette er en stor musikalsk gryde, hvor alt bliver blandet - en stor legeplads, hvor vi spiller hinanden gode.” Ja, det var tydeligt, at de var gode for hinanden med en samtidig udadvendt spilleglæde, som begejstrede de

imødekommende, lyttende tilhørere. Vi fik en stor musikalsk oplevelse med indfølende, bløde toner i et fantastisk godt sammenspil udført af de fem meget kompetente musikere.

Violinist Jane Clark og guitarist Ole Frimer deler et øjeblik under Planet Blu-koncerten.

Der var ikke nogen sing-along-songs eller genkendelige hits denne aften, men derimod mange smukke og til tider meditative melodier, som passede godt til den instrumentale sammensætning. Og hvor er det dejligt, at violinen har vundet indpas i orkester-sammenhæng og er medvirkende til at give fylde i musikken.

Denne aften blev vi præsenteret for en blanding af selvkomponerede og lånte numre startende med instrumentalnummeret ”Women Of Island” samt sangnummeret ”The Maker”. Herefter en begravelsessang ”Piper to the End”, hvorefter det blev Jeff Becks tur med ”Cause We've Ended As Lovers” efterfulgt af et selvkomponeret swingnummer ”Taken Chances” og den meditative ”Callen All Angels”.

Andet sæt startede med et par meditative melodier af Ida Gormsen, en hyldestsang til et område i Mexico af Ole Frimer, ”Love Letter” skrevet til Janes forældre samt ”I Saw An Angel”.

I ekstranummeret blev vi musikalsk ført gennem en 18 km lang tunnel uden klimaanlæg i bilen, og hvor det var en befrielse at se åbningen nærme sig efter lang tid. Det var tydeligt, at musikken skiftede karakter undervejs. Ekstra-ekstranummeret var, som der blev sagt, en ”Tossesang”.

Det var tydeligt, at de fremmødte var begejstrede og medlevende under hele forløbet. Klapsalverne var lange under de enkelte numre, og med stående applaus takkede tilhørerne for en stor musikalsk oplevelse. Og som mange sagde ved udgangen: ”Dem må I gerne tage igen”.